

Evangelická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Prevence syndromu vyhoření z pohledu odborných pracovníků azylových domů občanského sdružení Naděje
Jméno studenta: Renata Lomnická
Jméno vedoucího: PhDr. Vladimír Mašát
Jméno oponenta: Mgr. Iva Poláčková

Text posudku:

Studentka si za téma své bakalářské práce zvolila problematiku syndromu vyhoření a jeho prevenci u pracovníků azylových domů občanského sdružení Naděje. Z názvu není zřejmé, zda se pod „odborným pracovníkem“ skrývá i sociální pracovník (v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách rozlišen sociální pracovník a odborný pracovník přímo poskytující sociální služby). Toto autorka upřesňuje až na str. 34. Samotné téma je zvoleno vhodně, neboť je tématem často skloňovaným, přesto v praxi mnohdy podceňovaným.

Bakalářská práce obsahuje část teoretickou a praktickou, je rozdělena do kapitol a dále se dělí do podkapitol, nicméně číslování je nepřehledné, autorka čísluje jako samostatné kapitoly úvod, cíl práce, závěr, použitou literaturu i přílohy, pokud od tohoto odhlédneme, pak je samotná práce rozdělena pouze do dvou hlavních kapitol. Uvedená použitá literatura a další zdroje odpovídají vybranému tématu a autorka s ní pracuje přiměřeně, ne vždy však v textu odkazuje na použité zdroje a vůbec nepracuje se zahraničními zdroji. U citací je někde uveden pouze rok a strana, odkud citace pochází, nicméně již ne samotný zdroj (např. na str. 19).

Autorka na str. 9 uvádí, že hlavním záměrem práce je: „...navrhnout taková opatření, jejichž aplikací je možno ovlivnit syndrom vyhoření u zaměstnanců azylových domů.“ Dále uvádí, že cílem práce je zmapovat problematiku syndromu vyhoření. Z prvního konstatování není zřejmé, zda chce autorka pomocí navržených opatření předcházet vzniku syndromu vyhoření nebo zmírňovat následky, dále není jasné, zda se opatření budou týkat všech pracovníků v azylovém domě (autorka uvádí obecně pojem „zaměstnanci“) nebo všech pracovníků v přímé péči, případně specifických skupiny pracovníků v přímé péči, např. pouze pracovníků v sociálních službách, sociálních pracovníků nebo odborných pracovníků přímo poskytujících sociální služby (upřesnění rovněž až na str. 34).

První kapitola, která je nesprávně uvedena jako kapitola č. 3, je věnována obecně syndromu vyhoření a jeho definici, dále popisuje příčiny, příznaky, fáze, prevenci. Za zajímavou a práci obohacující považuji podkapitolu 3.1.6 Různé pohledy na syndrom vyhoření. Je dobré, že autorka nezapomněla uvést historický pohled na danou problematiku, nicméně zde vůbec neuvádí, z jakého zdroje čerpala (str. 11). Součástí této velmi obsáhlé kapitoly je i podkapitola 3.2.4 Doporučené metody prevence syndromu vyhoření pro pracovníky azylových domů občanského sdružení Naděje, nicméně převážná část této podkapitoly popisuje o. s. Naděje, azylový dům, ve kterém autorka získala pracovní zkušenosti na pozici pracovnice v sociálních službách a možné zdroje syndromu vyhoření v profesi sociálního pracovníka. Samotná doporučení jsou založena především na vlastní zkušenosti a místy působí velmi laicky, ne jako doporučení odborníka. Další doporučení jsou tradičně známé metody uvedené v dostupné literatuře, což autorka ostatně sama konstatuje.

Autorka si ve výzkumné části stanovila celkem pět cílů a pět hypotéz, z čehož se potvrdily dvě. Jako metodu zvolila autorka dotazníkové šetření, přičemž využila již existujícího dotazníku, který doplnila o vlastní úvodní část, kde zjišťovala základní informace o respondentech. Autorka uvádí, že na základě malé návratnosti distribuovaného dotazníků přistoupila k vyhodnocování pomocí kvantitativní obsahové analýzy. Dotazníky byly rozeslány i do jiných azylových domů, než jsou azylové

domy provozované občanským sdružením Naděje, přestože název práce uvádí, že na problematiku syndromu vyhoření bude nahlíženo právě z pozice pracovníka o. s. Naděje.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm E – dostatečně.

Zdůvodnění, závěr: Jak již bylo uvedeno výše, téma práce bylo zvoleno vhodně, nicméně již samotný název není ve vztahu k obsahu práce jasný. Rovněž nejasně působí stanovené cíle práce. Drobné nedostatky se objevují při práci s literaturou, rovněž tak i ve formální úpravě práce, a to především v číslování a dělení kapitol, práce se tak stává nepřehledně strukturovanou.

Otázka k obhajobě:

1. Představila jste výsledky svého výzkumu v azylových domech, kde jste dotazníkové šetření prováděla? Pokud ano, jakým způsobem jste seznámila pracovníky s výsledky? Pokud ne, kdy a jakým způsobem se toto chystáte učinit?
2. V závěru práce uvádíte, že zaměstnanci azylových domů s delší pracovní kariérou v oboru vykazují menší únavu i menší míru spokojenosti. Proč si myslíte, že tomu tak je?

V Praze dne 30. srpna 2013

Iva Poláčková